Gazeta Krakowska.

Wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w Drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

№ 39.

Kwartalnie kosztuje złr. 4 Konw. Mon. miesięcznie złotych sześć.

PIĄTEK 18 Lutego 1848 roku.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień	godzina	Bar. do 0° R. w miar. paryz.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psychometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i rożne uwagi.
	6	27 2. 61	-1, 4	1, 67	Północny słaby	Pogoda z Chmurami	
16	2	1, 59	+ 3, 6	2, 25	PPo. Wschodni „	„	
„	10	2, 16	+ 1, 4	2, 04	„ „	„	

Wiadomości zagraniczne.

— *Warszawa* 13 *Lutego.* —

Wiadomości z Kaukazu. Z prawego skrzydła Linii Kaukazkiéj. Kiedy w roku zeszłym, większa część Abadzechów oświadczyła swą uległość, niektórzy z nich, bardziéj oddaleni od rzeki Łaby a do których się przyłączyła burzliwa młodzież innych rodzin, napadali na nasze granice, aby zabiérać bydło lub chwytać podróżujących bez eskorty, pomiędzy tanicami. Lubo te częściowe napady nie były ważnemi, wypadało jednak koniecznie przekonać lekkomyślny naród Abadzechów, że jeżeliśmy w ciągu dwóch lat ostatnich, nie przedsiębrali za rzekę Łabę i Kubań, żadnych wypraw, było to jedynie, z przyczyny oświadczenia przez wielu z nich uległości, a razem w nadziei tejże uległości od reszty; przytém potrzeba było pokazać im, że wojska nasze zawsze są gotowe do ukarania tych, którzy nie pomnąc na własne dobro i korzyści, trzymają się dawnego nałogu swego, mordów i łupiestwa. — W końcu zeszłego lata i w ciągu jesieni, rabusie ci uczynili kilka napadów, wprawdzie mało-znaczących i zawsze prawie bezskutecznych. Dla zapobieżenia podobnym wypadkom, naczelnik prawego skrzydła, jenerał-major Kowalewski, przedsięwziął w listopadzie i grudniu, dwa silne rekonesanse, po za Łabę, lecz oszczędził tych z mieszkańców którzy dotrzymywali danego nam słowa. W obu tych razach, oddziały składały się z 2 i pół batalionów pułków Stawropolskiego i Kubańskiego strzelców, 2000 kozaków liniowych i Dońskich, tudzież 6 dział. Rozporządzenia jenerał-majora Kowalewskiego były najroztropniejsze, tak, że prawie bez żadnéj z naszéj strony straty i pomimo zimna, nieprzyjaciel surowo ukarany został. Lubo zaś po zbliżaniu się oddziałów, nieprzyjaciel uprowadził dalej w góry większą część trzód swoich, nie ochroniło go to jednak od klęski, dla tego że cały, przygotowany zapas siana, przeszło milion pudów wynoszący, stał się pastwą ognia. Zabrano przeszło 300 sztuk bydła 3000 owiec i co najdotkliwszém jest dla Abadzechów, wzięto ich 44 do niewoli. Z naszéj strony w ciągu tych poruszeń, ranieni zostali 4 kozacy. Dzięki troskliwości jenerał-majora Kowalewskiego pomimo silnego mrozu i wielkiego śniegu, chorych w oddziale prawie nie było.

— *Paryż* 9 *Lutego.* —

Na onegdajszém i wczorajszém posiedzeniu izby deputowanych, toczyły się rozprawy nad ostatnim paragrafem adresu bankietów reformistowskich dotyczącym. Tak ze strony ministeryalnéj przeciw jako i ze strony oppozycyjnéj za bankietami wielu znakomitych deputowanych występowało na mównicę i rozwodziło się széroko nad szkodliwemi lub dobremi skutkami bankietów reformistowskich. Na końcu posiedzenia wystąpił p. Odillon Barrot w obronie bankietów reformistowskich, które zapewne i następnego posiedzenia będą przedmiotem namiętnych rozpraw.

Król mianował nowego prezesa ministrów xięcia Serra Capriola w Neapolu który był niegdyś posłem w Paryżu, kommandorem orderu legii honorowéj. Utrzymują że p. Guizot powołał dotychczasowego posła francuzkiego w Palermo p. Bresson do Paryża.

Lekarze którzy mieli sobie poleconém wyrzec o stanie zdrowia hrabiego Mortier, który odgrażał iż swoje dzieci zamorduje, oświadczyli, iż tenże z powodu słabości umysłowéj nie może opuścić domu zdrowia w którym jest zamkniętym, jednakże na żądanie matki został hr. Mortier przeniesionym do innego instytutu zdrowia, gdzie znajduje się bliżéj swojéj rodziny.

Minister skarbu grecki rozkazał wypłacić panu Einard a conto pożyczki zaciągnionéj przez rząd grecki 170,000 fr.

Bankiet reformistów w 12 części Paryża oznaczony jest na przyszły czwartek. Przeszło sto deputowanych mają się na nim znajdować.

Pater Cocle spowiednik króla neapolitańskiego, który w skutku ostatnich wypadków uszedł z Neapolu, stara się o pozwolenie udania się do Francyi.

— *Londyn* 9 *Lutego.* —

Na ostatniém posiedzeniu izby wyższéj roztrząsano sprawę plantacyi zachodnio indyjskich tudzież bil tyczący się emancypacyi starozakonnych. Na krótkiém wczorajszém posiedzeniu izby niższéj, margrabia Lansdowne odroczył swój bil o przywróceniu dyplomatycznych stosunków z Rzymem do przy-

szłego czwartku. Lord Eglington oświadczył, iż w razie przywrócenia takowych stosunków, należałoby się domagać, ażeby poselstwo stolicy apostolskiéj w Londynie zajęte było przez osobę świecką nie duchowną.

Donoszą z Dublina, że kardynał Fransoni w imieniu papiéża przesłał katolickim arcybiskupom w Irlandyi ważne pismo, tyczące się mniemanego podburzania ludu przez księży katolickich. Treścią tego pisma jest: że jakkolwiek kongregacya stolicy apostolskiéj nie daje wiary tym rozszerzanym wieściom, iżby duchowni mogli zapomnieć że jako słudzy religii i pokoju nie powinni się w żadne świeckie sprawy mięszać, jednakże w tak ważnéj rzeczy żąda stolica niezwłocznego i rzetelnego wyjaśnienia, wzywając arcybiskupów, ażeby duchownych napominali, i takowym surowo polecili zajmować się li tylko sprawami duchownemi nie mieszając się bynajmniéj w sprawy tyczące się tego świata, a tym sposobem unikali wszelkich obwinień ze strony przeciwników.

— *Bern* 8 *Lutego.* —

Wielkie wrażenie uczyniła tu mowa p. Thiers miana na posiedzeniu izby deputowanych w Paryżu, dotycząca się naszéj sprawy. Zapominamy że p. Thiers w innych czasach wcale inaczéj mówił, i właśnie przeciwko temu stronnictwu występował, którego dziś broni. W Bernie zamyślają przesłać ex-ministrowi francuzkiemu adress podziękowania. Umiarkowane stronnictwo uważa z żalem, że pan Thiers obrał się obrońcą stronnictwa mężów stawiających *vabank*, do których jak widać sam mniéj więcéj należy.

Dnia 5 b. m. kuryer z Paryża przywiózł depesze panu Stratford Canning.

Lawiny wielkie u nas téj zimy zrządziły spustoszenia.

Wypadki we Włoszech zajmują wielce naszych radykalistów. Wypadki te już w grudniu r. z. zapowiedziane były, a dziś o rozszérzeniu takowych również naprzód zawiadomieni jesteśmy. Zgodność takowych z przepowiednią nie pomału zadziwia, a razem każe się domyślać, że radykaliści szwajcarscy nie mały w tém mieć muszą udział. Przemyślają nad tém w Bernie, jakimby sposobem można odciągnąć pułki szwajcarskie od służby królewsko neapolitańskiéj. Jakkolwiek niepodobna wierzyć, żeby Szwajcarya pomyślała o czynném wspiéraniu powstania we Włoszech, jednakże można mniemać, że nowe to dzieło rewolucyjne kierowane jest i wspiérane od Szwajcaryi.

Panowie Radni w Bernie więcéj się obecnie zajmują polityką zagraniczną aniżeli sprawami domowemi. Odpowiedź na notę ogólną mocarstw zagranicznych odkładają umyślnie, ażeby dalsze kroki mocarstw, o których radykaliści powzięli wiadomość nieco spóźnić.

— *Kopenhaga* 29 *Stycznia.* —

Jego Królewska Mość wydał wczoraj reskrypt do kancelaryi Danii xięstw Schleswickiego, Holstein i Lauenburg co do nadania ustawy zasadniczéj. Powiedziano w téj odezwie, że J. Kr. M. myśli ustanowić stany ogólne dla królestwa Danii i xięstw Schleswig, Holstein i Lauenburg, które zbiérać się mają peryodycznie i w pewnych epokach na przemian w miastach królestwa i xięstw. Te stany będą miały votum doradcze w zmianach podatku, administracyi, i finansach o ile ta dotycze spraw królestw i xięstw. Oprócz tego, będą miały prawo petycyi co do spraw królestwa i xięstw. Powiedziano zarazem, że ta ustawa w niczém nie ma zmieniać dekretu z 28 maja 1831 r. ani postanowień z 15 maja 1834 r. zaprowadzających stany prowincyonalne w Danii i w xięstwach niemieckich, ani przyłączenia wieczystego tych xięstw i stosunków xięstw Holstein i Lauenberg z konfederacyą niemiecką.

— *Rzym* 31 *Stycznia.* —

Papiéż ozdobił na nowo przywróconym orderem „Piano“ naczelnego radzcę zdrowia w Egipcie Klot-Beja, za okazywane przyjazne względy tegoż dla chrześcian na Wschodzie.

Przybył tu malarz Ames jeden z najznakomitszych artystów Ameryki, który wręczył papiéżowi listy od biskupa Fitz Patrik w Bostonie, który wyraża prośbę katolickich prałatów w Ameryce północnéj, ażeby im wolno było mieć wizerunek Ojca świętego wypracowany umiejętną ręką ich ziomka, który ma być umieszczonym w narodowym instytucie ich ojczyzny. Pius IX. przyjął łaskawie ten hołd z tak odległych krańców ziemi.

Młodzi mężowie Bolonii podali prośbę do Paryża, o pozwolenie uformowania własnym kosztem szwadronu jazdy wcielając ją do gwardyi Bolońskiéj. Hrabia Grabiński syn jenerała polskiego, który rodem jest z Bolonii, udał się w téj missyi do Papiéża.

— *Florencya* 3 *Lutego.* —

Minister spraw wewnętrznych przesłał *Comitetowi pięciu* ważne postanowienie W. xięcia, dające pod rozstrzygnienie, jaką drogą ma być przywrócone połączenie między nowo tworzącemi się radami departamentowemi, a radą państwa, to jest: czyli wprost, czy też przez władzę pośrednią np. kongress, radę jeneralną czyli raczéj: zgromadzenie stanów, któreby się peryodycznie zgromadzały częścią dla obrad, częścią dla stanowienia ustaw, takowe albowiem zgromadzenie byłoby naturalném i koniecznėm uzupełnieniem konstytucyi kraju.

— *Genua* 4 *Lutego.* —

Donoszą z Turynu, że pułk królowéj otrzymał rozkaz udania się spiesznym marszem do twierdzy Alessandrya, dokąd już jest w marszu, pułk jazdy i kilka bateryj artyleryi. Dziennik tutejszy: *Lega Italiano* pod d. 1 lutego przemawia do króla Sardynii, by poszedł za przykładem Neapolu udzielając konstytucyą ludowi.

Gdy czyniono honory konsulowi Neapolitańskiemu na placu Campetto wołano: „niech żyje kostytucya.“

Donoszą z Manaco, że xiążę Florestan w skutku demonstracyi ludu, przedsięwziął podobne zaprowadzić reformy, jak w panstwie Sardyńskiém.

Były minister policyi w Neapolu D. Carretto, miał istotnie przechować się w Genui u konsula Naepolitańskiego, z kąd udał się nocą do Modeny, a ztamtąd jak się zdaje schronienia szuka w państwie Austryackiém.

Oto jest odezwa do ludu w Palermo w chwili powstania:

„Do ludu Sycylijskiego. Już lat 33 upływa jak nie widzieliśmy zwołanego parlamentu. Po owéj epoce, gdzie na miejsce dawnych ustaw postawiono absolutyzm, po téj grabieży praw naszych nastąpiła nędza właścicieli i zniszczenie przemysłu przez nadmiar podatków i więzów, które jedynym są środkiem i jedynym celem tych, co zamiast królewskiéj powagi wolą posiadać samowolność ciemiężców. Wydatki Sycylii powiększyły się w trójnasób jakkolwiek prawnie nie powinno się to było stać bez zatwierdzenia Reprezentantów, jak to sam Despota przyrzekł, na mocy swojego dekretu. Protestowaliśmy przeciw temu w roku 1816 przed Anglią, pod któréj zaręczeniem w r. 1812 Statut Fryderyka II. był zmodyfikowany a który stanowi ustawę krajową Sycylii. W roku 1820 usiłowaliśmy z niczém w ręku odzyskać nasze prawa wydarte nam przemocą i tylko obce bagnety zdołały głosy nasze przytłumić.

W r. 1831, 1837, i 1847 objawiliśmy z bronią w ręku w wielu gminach niezłomną wolę naszą przywrócenia swiętych praw. Błagaliśmy Burbonów w wielokrotnych reklamacyach o ich przywrócenie. Ale cierpienia nasze doszły najwyższego stopnia, a głos nasz nie był słuchany. Sycylijczycy! dano znak z jutrzenką 12 stycznia 1848, które istotnie zwać się będzie jutrzenką naszego szczęścia. Od tego dnia Palermitanie otrzęśli się z jarzma, najemników królewskich pobili, i z swych murów wygnali, zwyciężą oni łącznie z wami, i budowę państwa postawią na dawném stanowisku według ustaw, które już wyszły z używania. Podczas gdy Pius IX. w Rzymie, Leopold II. w Toskanii, Karol Albert w Piemoncie ludom swoim dobrowolnie obywatelskie nadają reformy, my, nieostatni w Italii na sercu i duszy zmuszeni jesteśmy wywalczyć je krwią naszą, ale ta okoliczność czyni nas tém godniejszymi ich posiadania. Dopiéro co okazaliśmy, że nie lękamy się ich kartaczów, ani bomb, które nie wielkie zrządziły nam szkody a któremi upadająca potęga Burbonów nas zastraszyć chciała. Messyna, Trapani i wszystkie przyległe miasta z nami się połączyły, a pomoc pozostałych jeszcze miast wkrótce nadejdzie. Sycylijczycy idźcie w nasze ślady! Wojna obecna jest świętą, jest to wojna w obronie naszéj własności, i naszych osób, jest to wojna zemsty za świętych męczenników, którzy poświęcili się dla ojczyzny.

Dziś już mamy w murach naszéj stolicy 10,000 mężnych wojowników, których szeregi powiększają się nieustannie przybywającym nam na pomoc ludem sąsiednim, mamy broni i amunicyi dostatkiem, mamy kobiety walczące, które nam przypominają odwagę Amazonek, a już daliśmy uczuć nieprzyjacielowi, co zdołają nasze ręce. Sycylijczycy! idźcie w nasze ślady! Wojna nasza jest prawną a gdy przyjdzie chwila gdzie broń złożymy, i otworzemy nagle parlament, wtedy będziecie widzieć, co to jest być ludem wolnym, i jak po zmniejszeniu podatków téj trucizny Sycylii i po zrzuceniu więzów z industryi zakwitnie nasza ojczyzna.

Sycylijczycy! przodkowie nasi, czyż nie wypędzili haniebnéj pamięci Karola Anjou? Nie bronili Fryderyka z Arragonii przeciw całéj Europie? Cóż poradzi broń Ferdynanda II. przeciwko całemu ludowi, który powziął wolą niezłomną? Sycylijczycy! kość już padła? Dokonajmy naszego świętego dzieła. Niech żyje Pius IX! Niech żyje Sycylia! Niech żyją nasi bracia Italscy!

Palermo 17 Stycznia 1848.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA
Od dnia 16 *do dnia* 17 *Lutego.*

Zerboni Wilchelm ob., X. Białobrzeski Paweł, Heinrich Jan, X. Köhler Jan, Heller Ignacy, Kantacuzin Dymitr xiążę, Ciołkosz, Mahoni, z Galicyi; Rusocki Stanisław ob., Schultos Paweł, Kleszczyński Piotr, Kleszczyński Józef, z Polski.

Wyjechali z Krakowa.

Lipiński Felix ob., Lipińska Julia, Signio Karolina, Darowski, Zerboni Wilchelm ob., do Galicyi;— Bogusławska Izabella, Potocki Józef ob., Lekczyński Tadeusz, Załuski Zygmunt ob., do Polski.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 8267.

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Wskutek wniesionéj prośby przez P. Józefa Podolskiego ojca i opiekuna małoletniego Józefa Podolskiego o przyznanie temuż w spadku po matce ś. p. Alojzie z Rydalskich Podolskiéj, kamienicy w Gminie II. pod L. 268 położonéj, na tęż przez głowę Petronelli z Kromerów Rydalskiéj matki, po Ignacym Kromerze działku przypadłéj. — Trybunał po wysłuchaniu wniosku C. K. Prokuratora w myśl Art. 12. ustawy Hipotecznéj z r. 1844, wzywa mających prawa do nadmienionego spadku, aby takowe w terminie miesięcy trzech przedstawili — w razie bowiem przeciwnym po upływie tego czasu, spadek zgłaszającemu się Józefowi Podolskiemu synowi Alojzy z Rydalskich Podolskiéj przyznany zostanie.

Kraków dnia 23 Grudnia 1847 r.

Sędzia Prezydujący
(Ir.) *J. Pareński.*
Z. Sekretarza P. *Burzyński.*

Ner 7887.

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Wskutek prośby P. Józefa Straszewskiego na zasadzie testamentu ś. p. Floryana Straszewskiego, ogólnego spadkobiercy tegoż, o przyznanie mu w spadku nadmienionym summy złp. 60,000 na dobrach Kosmyrzowie w okręgu Miasta Krakowa położonych, zahipotekowanéj — Trybunał po wysłuchaniu wniosku C. K. Prokuratora, postępując w duchu Art. 12 ustawy Hipoteczuéj z r. 1844 wzywa mających prawo do powołanego spadku, aby takowe w terminie

miesięcy 3ch przedstawili — wrazie bowiem przeciwnym, po upływie tego okresu summa złp. 60,000, dobra Kosmyrzów na rzecz ś. p. Floryana Straszewskiego ciążąca, na imie P. Józefa Straszewskiego przepisaną zostanie.

Kraków dnia 28 Grudnia 1847 r.

Prezes Trybunału
Majer.

(2r.) Z. Sekretarza P. *Burzyński.*

№. 7312.

Sędzia c. k. Trybunału
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.
Kommissarz upadłosci handlu Michała Statowskiego w Sukiennicach w Gm. I. Miasta Krakowa istniejącego.

Wzywa wierzycieli upadłego handlu Michała Statowskiego, jako to: Salomeę z Szatkowskich Statowską, Bartla, Żelazowskiego, Gielga, Gumprichta, z Krakowa, Brunzlow i syn z Wrocławia, braci Bergmann z Wrocławia, Kalmeyera z Wrocławia, Werkenthin wdowę w Küstrzynie, Friesnera i syn z Wrocławia, Seppelt w Wüstewaltersdorf, Seiler w Tryjeście, Szolt w Frankforcie, Caspar et Daniel w Hamburgu, Tietze w Wrocławiu, Schmith i Mieth w Hamburgu, Aschard w Bruxelli, Rugy w Tryjeście, Weisker et Awenmüller w Waldheim, Uhle et Scheibert w Sztetynie, Dillthey w Riedesheimie, Spaner w Oławie, Mollinary i synowie w Wrocławiu, aby przed podpisanym Sędzią C. K. Trybunału Kommissarzem upadłości, w Sali posiedzeń tegoż Trybunału Wydziału III., celem podania potrójnej liczby Syndyków tymczasowych, w dniu 13 Marca b. r. o godzinie 10téj rano, zgromadzili się.

Kraków d. 13 Stycznia 1848 r.

(3r.) J. K. *Krzyżanowski.*

Pisarz Ces. Król. Trybunału.
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do powszechnéj wiadomości, iż na żądanie W. W. Antoniego i Justyny Strażyńskich małżonków Obywatelі Królestwa Polskiego w Krakowie przy Ulicy Floryańskiéj pod L. 508 zamieszkałych, a do czynności tych u swego Pełnomocnika W. Franciszka Starzyckiego O. P. D. Adwokata przy Ulicy Grodzkiéj pod L. 101 prawne zamieszkanie mających — z mocy obligu urzędowego przed Notaryuszem Franciszkiem Xawerym Placerem dnia 6 Lipca 1841 r. na summę 5,000 złp. zeznanego, a do akt Hypotecznych d. 9 Lipca 1841 r. wniesionego, w drodze przymuszonego wywłaszczenia sprzedaną zostanie przez licytacyą publiczną realność na Podzamczu w Gmi. IX M Krakowa pod L. 254 położona, do Andrzeja Stępińskiego należąca, któréj granice są: od północy dom i grunt kapitulny pod Nrem 258 na teraz p. Pawła Janiszewskiego własny — od wschodu Ulica Kopernika zwana do staréj Wisły prowadząca, od południa domy do p. Ferdynanda Golemberskiego należące Nro 250 i 251/2 tudzież dom Nro 253 p. Marcina Zielińskiego własny.

Zajęcie téj nieruchomości z mocy wyżéj powołanego obligu uskutecznił w dniach 23 i następnych Listopada 1847 r. W. Wojciech Alexander Skórczyński C. K. Komornik Sądowy.

Cena szacunkowa i warunki zajętéj nieruchomości wyrokiem C. K. Trybunału M. Krakowa i J. O. w dniu 1 Lutego 1848 r. zapadłym ustanowione są następujące:

1) Cena szacunkowa realności w Krakowie na Podzamczu Gm. IX pod L. 254 położonéj, wedle oszacowania urzędowego w dniu 28 Lipca 1836 roku zdziałanego, a dnia 17 Sierpnia t. r. do akt Hypotecznych wniesionego, ustanawia się na pierwsze wywołanie w summie 15,708 złp. 10 gr., która w braku ubiegających się na trzecim dopiéro terminie o $1/3$ część to jest do summy złp. 10,572 gr. 6 zniżoną zostanie.

2) Chęć nabycia mający złoży na rękojmią $1/10$ część ustanowionego szacunku to jest 1572 złp., od któréj jednak rekojmii popierający sprzedaż są wolni. — Nabywca w razie niedopełnienia warunków, nietylko utraci *vadium* na korzyść massy, ale nadto nowa licytacya ogłoszoną będzie, na koszt i stratę zawodnego nabywcę, a nigdy na korzyść jego.

3) Nabywca zapłaci podatki zaległe za rok ostatni, jeżeliby się jakie okazały, oraz koszta exekucyjne i popierania sprzedaży do rąk i za kwitem Adwokata sprzedaż popierającego, a to zaraz po wyroku takowe przysądzającym — poczém otrzyma dekret dziedzictwa. — Nabywca w takim stanie odbierze realność w jakim znajdować się będzie w czasie nabycia i od dnia nabycia dochody z takowéj do niego należéć będą.

4) Widerkaufy jeżeli się jakie okażą pozostaną przy nieruchomości z obowiązkiem opłacania procentu prawnego — resztujący szacunek po prawomocném uporządkowaniu wierzycieli nabywca wypłaci z procentem po 5/100 od daty nabycia, za assygnacyami sądowemi.

5) Wypłaty warunkiem 2, 3 i 4 przewidziane z szacunku potrącone zostaną.

6) Nabywca obowiązany będzie opłacać procenta po 5/100 od daty nabycia od summ widerkaufowych nie czekając skutków ostatecznego uporządkowania wierzycieli.

7) W ciągu ośmiu dni po nastąpionéj stanowczéj sprzedaży wolno jest podwyższyć wyciągniety szacunek o $1/8$ część z zachowaniem formalności prawem przepisanych.

Sprzedaż wspomniona odbywać się będzie na Audyencyi publicznéj C. K. Trybunału M. Krakowa przy Ulicy Grodzkiéj pod L. 106 w Krakowie zwykle od godziny 10 z rana posiedzenia swe odbywającego, za popieraniem Franciszka Starzyckiego O. P. D. Adwokata w Krakowie przy Ulicy Grodzkiéj pod L. 101 zamieszkałego.

Do któréj wyznaczają się trzy termina:

1. na dzień 28 Kwietnia }
2. na dzień 30 Maja } 1848 roku.
3. na dzień 30 Czerwca }

Wzywają się przeto na takową licytacyą wszyscy chęć kupna mający, tudzież wierzyciele prawo rzeczowe mający, aby się na pierwszym terminie licytacyi pod prekluzyą zgłosili i prawa swe przy ustawieniu Adwokata zaprodukowali.

Kraków dnia 16 Lutego 1848 r.

Widerakiewicz.